

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: Mgr. D. K., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 24.10.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 1.10.2015 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 1.10.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 17.7.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 24.10.2015 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 1.10.2015 č.j. X, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 17.7.2015, kterým jí přiznala od 24.7.2015 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 6.162,-Kč měsíčně dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) ze dne 23.6.2015 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, když pokles její pracovní schopnosti činil 35%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 1.10.2015 žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 23.9.2015 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje duševní schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4c)

přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%, kdy s ohledem na aktuální klinický nález byl zvolen střed vymezeného rozpětí, tj. 35%, v čemž jsou zahrnuty i komorbidity, které stran invalidity nejsou posudkově významné, proto nebylo námitkám žalobkyně požadující vyšší stupeň invalidity vyhověno.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, když podle ní její zdravotní stav, který stručně popsala, odpovídá plně invaliditě (*nyní invalidita třetího stupně*) a tedy byl chybně posouzen, proto požadovala nové posouzení zdravotního stavu a i zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně* a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 23.6.2015 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 23.9.2015 soud zjistil, že žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4c) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla zvýšena a datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 29.5.2015 (*psychiatrické vyšetření*), platnost posudku: 30.6.2016. Dále ze založených písemností vyplývá, že žalobkyni byla opakovaně přiznána výplata nemocenského po uplynutí podpůrní doby ode dne 13.8.2015, když nemocenské dávky jí byly určité vypláceny do 23.7.2015.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 12.11.2015 k důkazu navrhla přezkoumání (zdravotního stavu) Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**). Dále ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 1.10.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 5.10.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o *organizaci a provádění sociálního zabezpečení*). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie *po jednání konaném dne 16.2.2016*, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Komise konstatovala u žalobkyně dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je peridodická depresivní porucha vleklá fáze těžké deprese přes léčbu neremitující u těžké paranoidní poruchy osobnosti. PK MPSV proto nebyla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o těžké postižení, depresivní epizody těžké bez psychotických příznaků, chronické, léčebně rezistentní deprese nebo závažné mánie, rychlé cyklování, krátké remise, ultrarychlé změny, opakovaný

výskyt depresivních epizod s občasnými hypomanickými nebo manickými epizodami, vedoucími k poskytování ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu, výkon většiny denních aktivit podstatně omezen. *Míru poklesu pracovní schopnosti komise hodnotila 60% podle kapitoly V, položky 4d přílohy vyhlášky a vzhledem k tomu, že žalobkyně není schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti byla podle § 3 odst. 1 (správně odst. 2) citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10% na celkových 70% a datum vzniku invalidity třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona bylo stanoveno dnem psychiatrického vyšetření 29.5.2015. Platnost posudku byla stanovena do 31.5.2017, neboť je předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)*

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1, 2 a 3 vyhlášky (1) v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.

(2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.

(3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

Podmínky pro toto zvýšení byly shledány PK MPSV, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob

v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (v této věci stav ke dni 1.10.2015), a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 16.2.2016 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně již od 29.5.2015 invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze pro invaliditu prvního stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 1.10.2015 i předcházející rozhodnutí ze dne 17.7.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV došlo u žalobkyně sice od stejného data ke vzniku invalidity, ale k poklesu míry pracovní schopnosti nikoli pouze o 35%, ale o 70%, tudíž se jednalo o invaliditu třetího nikoli prvního stupně. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 35%).*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je od 29.5.2015 invalidní pro invaliditu třetího stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 16.2.2016, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 127/2015-30 ze dne 20.5.2015, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě takového zjištění již na základě posouzení OSSZ Plzeň-město, tak i v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

Soud opakovaně důrazně upozorňuje žalovanou, že je povinna uvést do rozhodnutí důvody nepřiznání výplaty invalidního důchodu od data vzniku invalidity společně s příslušnými paragrafy zákona (*například z důvodu výplaty nemocenských dávek do*), což v této věci neučinila, když žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně od 29.5.2015, ale rozhodnutím ze dne 17.7.2015 jí byl přiznán invalidní důchod až od 24.7.2015, aniž by byl z tohoto rozhodnutí či z napadeného rozhodnutí ze dne 1.10.2015 patrný důvod nepřiznání invalidního důchodu od data vzniku invalidity.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně mající úspěch ve věci však nepožadovala náklady řízení, proto jí nebyly přiznány.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 20. května 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně